

[Fr. Dalgaard.]

sammensat Rigsretten af politiske og juridiske Dommere, for at der skulde blande sig politiske Synspunkter ind ved Bedømmelsen af en Sag mod en Minister.

Jeg tror ikke, man med nogen Ret kan sige, at Faren bliver større, fordi det bliver Den Forenede Rigsdag, som kan vedtage en Anklage, og derved Personer, der har været med til at forme Anklagen, kan komme til at være Dommere i Sagen. Og naar saa Retsplejeudvalget gør den Bemærkning, at man i Forretningsordenen for Den Forenede Rigsdag kunde vedtage, at Rigsretsdommerne ikke maa deltage i Afstemninger om Rigsretstiltale, saa har det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch saa inderlig Ret i de Bemærkninger, han gjorde forleden, at man naturligvis ikke kan sætte Den Forenede Rigsdags Forretningsorden over en Lov.

Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til Vedtagelse, idet jeg mener, det er et baade overskueligt og godt Forslag.

Knud Kristensen: Som den ærede foregaaende Taler bemærkede, er Rigsretten forudsat baade i de gældende og ogsaa i de foreslaaede Grundlovsbestemmelser, og i disse Grundlovsbestemmelser er der ogsaa i meget vid Udstrækning Bestemmelser baade om Rigsrettens Beføjelse, hvem der har Ret til at indanke Sager, og i vidt Omfang ogsaa dens Sammensætning, og det er for saa vidt ikke de Spørgsmaal, der ligger til Behandling her. Jeg skal derfor heller ikke beskæftige mig med dem, selv om vi paa visse Punkter kunde ønske dem anderledes. Disse Opgaver er jo nu henlagt til en Rigsret, og saa maa vi selvfølgelig ogsaa have en Rigsret. Det, som det foreliggende Forslag gaar ud paa, er den tekniske Opbygning af denne Rigsret, og det skal jeg ingen Bemærkninger knytte til. Jeg tilsiger mit Partis velvillige og ogsaa hurtige Behandling, hvis det gøres nødvendigt, i et Udvalg, som jeg gaar ud fra vil blive nedsat om Sagen.

Hasle: Efter den Gennemgang, jeg har foretaget af det foreliggende Lovforslag, finder heller ikke jeg Anledning til at udtale mig nærmere om alle disse tekniske Enkeltheder. Jeg finder dem overensstemmende med, hvad man kunde vente og finde rimeligt, og jeg kan tilsige en velvillig Behandling paa mit Partis Vegne.

Hassing-Jørgensen: Jeg kan ganske slutte mig til de foregaaende Ordføreres

Udtalelser og anbefale Forslaget til velvillig Behandling.

J. S. Foget: Allerede da Loven af 1852 blev forelagt, udtalte Orla Lehmann, at han paaskønnede, at man fra Regeringens Side forelagde et saadant Lovudkast, som man kunde ønske gennemført uden væsentlige Ændringer. Nu udtaler vor nuværende Justitsminister, at det her forelagte Lovforslag Paragraf for Paragraf er omtrent enslydende med Loven af 1852, hvilket er en aabenbar Anerkendelse af Datidens Lovskrivere.

Ser vi efter, hvorledes Rigsretten har virket i den Tid, den har eksisteret, har vi, saa vidt jeg har kunnet faa oplyst, kun haft 4 Rigsretssager. I 1855 havde man Sagen mod Ministeriet Ørsted, vedtaget af Folketingets Flertal og vedrørende ekstraordinære militære Udrustninger i Anledning af Krimkrigen, som var foretaget uden Tingets Billigelse. Resultatet blev Frikendelse. I Sag Nr. 2 i 1877 mod Finansminister Krieger og fhv. Konseilspræsident Holstein-Holsteinborg vedrørende Opførelse af Marmorkirken blev det ogsaa til Frifindelse. I Sag Nr. 3 mod fhv. Kirke- og Undervisningsminister Hall og fhv. Kirke- og Undervisningsminister Worsaae i 1877 vedrørende Det kongelige Teaters Opførelse og Anvendelse af Sorø Akademis Midler hertil faldt der ogsaa en Frifindelsesdom. Den fjerde Sag var Sagen mod J. C. Christensen og Sigurd Berg vedrørende Alberti-Affæren i 1910, hvor J. C. Christensen frifandtes og Sigurd Berg fik en Bøde paa 1 000 Kr. og blev idømt en Femtedel af Sagens Omkostninger; den førte altsaa til en halvvejs Frifindelse.

Vi ser altsaa, at selv om man er naaet saa vidt som til en Rigsretstiltale, har man kun i dette ene Tilfælde faaet en Dom. Det kan have været, fordi der ikke har været nogen Grund til at dømme, det tør jeg ikke udtale mig om, men det kan ogsaa være, at det er selve det politiske Moment hos Dommerne, der har spillet ind.

Medens Forslaget til den nye Grundlov fastholder Regelen om en Flertalsbeslutning i Tilfælde af Rigsretstiltale, har vi foreslaaet, at en Trediedel af Rigsdagens Medlemmer skulde kunne forlange Tiltale, men det vilde være lidet bevendt, hvis man opretholdt det i Forslaget anførte Grundlag, hvorefter Halvdelen af Rigsrettens Medlemmer skal udgøres af Rigsdagens Medlemmer, valgt efter Forholdstal. Under de nuværende Magtforhold vilde dette sige, at Regeringen fik 5, Venstre og de Konservative hver 2 Medlemmer. Regeringspartierne vilde, da